

- ב. ובנוגע לענינו - יום העשרים בחודש מנחם-אב - ישנם ענינים שמתחילים מ"אבותינו", מאברהם¹
יצחק ויעקב, ועד להתחלת בריאת העולם:²
- יום זה הוא "ארבעים יום קודם יצירת הולד"⁷: הולד הראשון שהיה בעולם הוא אדם הראשון, שנברא
באחד בתשרי (ראש השנה), ו"ארבעים יום קודם יצירת הולד" הרי זה עשרים באב⁸.
- ואף-על-פי שקודם ששת ימי בראשית לא היה מציאות הזמן, וכידוע הביאור בשם המגיד ממעזריטש⁹
בענין מציאות הזמן שגם הוא נברא¹⁰ - הרי מצינו¹¹ בספרי קבלה¹² אודות השבת שלפני ראש השנה
הראשון, היינו, השבת שלפני ששת ימי בראשית שהתחלתם מיום ראשון בשבוע, שענינו של אותו שבת
היה הגילוי של ג' המוחין, ואחר-כך התחיל הענין דשבע כפולות, שבעת ימי הבנין.¹³
- וענין זה מצינו גם בנגלה דתורה - כפי שמביא הרמב"ם¹³ (והובא בכמה ספרים¹⁴) בנוגע לחשבון
העיבור (בשייכות לקידוש חדשים ועיבור שנים), שישנו ה"מולד שהיה בשנה הראשונה של יצירה ..
בליל שני חמש שעות בלילה ומאתים וארבעה חלקים, סימן להם בהר"ד", ונקרא "מולד תוהו"¹⁴, בגלל
שהיה קודם הבריאה (לפני ראש השנה שבו נברא אדם הראשון), כאשר "הארץ היתה תוהו ובוהו"¹⁵,
ואף-על-פי-כן, מונים ימים ושעות כו'.¹⁶
- וכמו כן ישנו גם הענין ד"ארבעים יום קודם יצירת הולד" בנוגע ליצירת אדם הראשון - בעשרים
באב דשנת תוהו.¹⁷
- ואף שיצירת אדם הראשון היתה על-ידי הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, כמו שכתוב¹⁶ "וייצר ה' אלקים
את האדם גו' ויפח באפיו נשמת חיים", ולא על-ידי דכר-ונוקבא גשמיים (כפי שמאריך בזה בזהר¹⁷) -
הנה מזה שלמדים כמה ענינים בנוגע להנהגה עתה מהנהגת אדם וחוה, מובן, שיש דמיון גם בנוגע לפרט
זה, והיינו, שאף-על-פי שבריאת האדם בפועל היתה באופן אחר, מכל-מקום, היו גם הענינים ד"ארבעים
יום קודם יצירת הולד", ואין כאן המקום להאריך בזה¹¹.
- וכיון שבכל ראש-השנה חוזרים כל הדברים לקדמותם¹⁸, וחוזרת ומתחדשת בריאת כל העולם, כולל
ובמיוחד בריאת בני-האדם, שזוהי הבריאה התיכונה והעיקרית, שנבראים מחדש מאין ליש באופן נעלה
ביותר - ישנו גם הענין ד"ארבעים יום" שלפני זה, שמתחילים מעשרים באב.
- וכמדובר פעם¹⁹ בארוכה, שמטעם זה יש מנהגים שמתחילים את ההכנה לראש השנה מעשרים באב,
כיון שבהם מתחילים הארבעים יום שלפני ראש השנה - על-דרך הדין שתוך ארבעים יום ליצירת הולד
מועילה תפלה כו'²⁰.
- ג. וישנו עוד ענין בעשרים באב²¹ שניתוסף לאחרי זה - לאחרי מתן-תורה, בקשר ובשייכות לבית
המקדש:

(14) ראה אנציק' תלמודית בערכו (כרך ב ס"ע שער ואילך).

(7) סוטה ב, א. וש"נ.

(8) ראה גם שיחת כ"ף מנ"א תשכ"ב סי"ט (תורת מנחם חל"ד ס"ע 233 ואילך). וש"נ.

(9) ראה סידור (עם דא"ח) שער הק"ש עה, סע"ד ואילך. אמ"ב שם פל"ז (מ, ג ואילך).

(10) ולהעיר, שהחידוש הוא בביאור הענין, אבל עצם הענין שכללות הבריאה היא יש מאין בכל פרטי, כולל גם בענין המקום והזמן - ה"ז יסוד עיקרי (ראה גם בהנסמן באג"ק ח"א ע' רצד. ח"ב ע' רכד).

(11) חסר קצת (המול').

(12) פרס שער ד (שער עצמות וכלים) פ"ז. תורת העולה (להרמ"א) ח"ג פנ"ט. פ"י חכמוני (לר' שבתי דונולו) לספר יצירה פ"ד מ"ד.

(13) הל' קידוה"ח פ"ו ה"ח.

(15) בראשית א, ב.

(16) שם ב, ז.

(17) ח"א כב, סע"א ואילך.

(18) ראה פע"ח שער ר"ה. שער הכוונות ענין ר"ה. לקו"ת נצבים נא, ב. סידור (עם דא"ח) שער התקיעות רמו, א ואילך. ובכ"מ.

(19) ראה שיחת כ"ף מנ"א דאשתקד סל"ח (תורת מנחם ח"מ ע' 329). וש"נ.

(20) ראה ברכות ס, א.

(21) ראה גם שיחת כ"ף מנ"א תשכ"ב סי"ח (תורת מנחם חל"ד ס"ע 232 ואילך). וש"נ.